

ΚΟΝΤΆΡΙ

κοντάρι, το, ουσ. [<μσν. κοντάριν <μτγν. κοντάριον, υποκορ. του αρχ. κοντός], το κοντάρι·

- μου 'γινε κοντάρι (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), ήρθε σε κατάσταση τέλειας στύσης: «μόλις άρχισε να ξεντύνεται η γκόμενα μπροστά μου, μου 'γινε κοντάρι || κάθε φορά που βλέπω αυτή τη γυναικάρα, μου γίνεται κοντάρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας